

Prima instanță: Judecătoria Strășeni
Judecător: D. Mîrzenco
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, N. Cernat, A. Minciuna

Dosarul nr. 2ra-1436/17

ÎNCHEIERE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorului
Judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Individuală „Sturza Ion”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală împotriva lui Tofan Constantin, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Seviz” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzilor de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Tofan Constantin, a fost casată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 25 februarie 2016 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 31 mai 2012 reclamantul ÎI „Sturza Ion” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tofan Constantin, intervenient accesoriu SRL „Seviz” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzilor de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că la 01 iunie 2008 între II „Sturza Ion” și Tofan Constantin a fost încheiată o convenție civilă de acordare a unui ajutor financiar temporar, pentru ca ultimul să-și investească în afacerile personale.

Conform pct. 1.2 al contractului dat reclamantul i-a acordat lui Tofan Constantin un împrumut de 750 000 lei, care i-a fost transmis până la semnarea actului, pe un termen de 1 an.

Indică că și-a onorat integral obligațiile contractuale și a transmis cu titlu de împrumut suma de 750 000 lei, iar pârâtul, la rândul său, nu și-a onorat obligațiile și în termenii stabiliți nu a restituit suma datorată.

Părțile la momentul semnării contractului au convenit la plata unei dobânzi anuale de 20% și a unei penalități de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, în caz de neonorare a obligației de restituire a sumei împrumutate.

La fel, reclamantul, ca rezultat al neexecutării contractului din partea

pârâtului, pretinde și la plata dobânzii legale calculate prin prisma art. 619 al. (2) Cod civil.

Cere reclamantul încasarea de la Tofan Constantin a împrumutului de 750 000 lei, a plății pentru împrumut – 150 000 lei, a penalității de 162 000 lei, a dobânzii de întârziere de 349 181,51 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul și-a majorat cuantumul pretențiilor în partea încasării dobânzii de întârziere.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 25 februarie 2016, acțiunea înaintată de ÎI „Sturza Ion” a fost admisă parțial. S-a încasat de la Tofan Constantin în beneficiul ÎI „Sturza Ion” suma de 1 842 627 lei, dintre care 750 000 lei cu titlu de datorie, 150 000 lei - recompensă financiară pentru ajutorul financiar, 162 000 lei - penalitate, 775 637 lei cu titlu de dobândă de întârziere și 5 000 lei cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii, în rest acțiunea a fost respinsă. S-a încasat de la Tofan Constantin în beneficiul statului taxa de stat de 20 000 lei (f.d.101-f.d.105, volumul II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2016, s-a admis apelul declarat de către Tofan Constantin, s-a casat hotărârea Judecătoriei Strășeni din 25 februarie 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de ÎI „Sturza Ion” împotriva Tofan Constantin, intervenient accesoriu SRL „Seviz” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzilor de întârziere, s-a respins ca neîntemeiată. S-a încasat de la ÎI „Sturza Ion” în beneficiul lui Tofan Constantin cheltuielile de judecată suportate sub forma taxei de stat achitate în mărime de 10 000 lei (f.d.189, f.d.190-f.d.192, volumul II).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 29 mai 2017 ÎI „Sturza Ion” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar probele anexate la materialele cauzei au fost apreciate arbitrar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 11 noiembrie 2016 (f.d. 143), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul înaintat de ÎI „Sturza Ion” se consideră declarat în termen.

La 01 august 2017 intimatul Tofan Constantin a prezentat referință pe marginea recursului depus, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Sturza Ion” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele

recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Sturza Ion” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de ÎI „Sturza Ion” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță